

פרחי יוסף

יוסף פרחי

נולד : 1908
נפל : א' סיוון תש"ח 8.6.1948

יוסף נולד בעיר בוקרשט, בירת רומניה

סמל

דגל

מוטו לאומי: אין (I)

המנון לאומי: התעורר, רומני!

יבשת אירופה

שפה רשמית רומנית

עיר בירה בוקרשט
44°25' צפון 26°06' מזרח

העיר הגדולה ביותר בוקרשט

משטר רפובליקה

ראש המדינה
- נשיא טראיאן בססקו
- ראש ממשלה קליין פופסקו טריסאנו

הקמה
- הכרזה 24 בינואר 1859
- הכרה בקונגרס ברלין 13 ביולי 1878

שטח
- 79 בעולם
- 237,500 קמ"ר

מקור השם

מקור השם "רומניה" (România) בשפה הלטינית, הוא נגזר משם התואר הלטיני Romanus שפירושו רומאי.

המסמך הראשון אשר נמצא בכתב בשפה הרומנית הוא מכתב שהופנה לראש עיריית העיר ברשוב והזהיר אותו מהתקפה הולכת וקרבה בידי חיילים טורקים ב-1521. המכתב זוכה לכבוד נוסף, בהיותו המסמך הראשון המספר על מאורע ברומניה, ו-ואלכיה מוזכרת בו תחת השם "צארה רומניסקה" (Țeara Rumânească). במאות הבאות, מסמכים ברומנית נחתמו רשמית בשם "רומניה" בשתי גרסאות - Rumân ו-Român.

רק במאה ה-19, כאשר לאומים שונים התקוממו באירופה, צורת ההגייה של הלאום והשפה נבחרה להיות Român כאות הוקרה למורשתה של האימפריה הרומית.

מתוך ויקיפדיה, האנציקלופדיה החופשית

רומניה היא רפובליקה בצפון-מזרח חצי האי הבלקני, בדרום-מזרח אירופה. המדינה גובלת עם אוקראינה ומולדובה בצפון, הונגריה במערב, סרביה ובולגריה בדרום לאורך נהר הדנובה. כמו כן, בחלק המזרחי של המדינה יש רצועת חוף לאורך הים השחור.

**בילדותו למד בבית הספר של העדה הספרדית
בעירו, ועבד כנהג.
בשנת 1939 עלה לארץ.
בתקופת מלחמת העולם השנייה התגייס לצבא
הבריטי ושרת במדבר המערבי ובאיטליה.**

הצבא הבריטי והיערכותו

והבריטים עודם מושלים בארץ- הנציב העליון בירושלים, מושלי המחוזות במחוזותיהם, השלטון על מחלקותיו ושירותיו והמשטרה הבריטית. בשנתיים שחלפו מאז תום מלחמת העולם השנייה, גדל הכוח הצבאי העומד לרשות שלטונות המנדט, עד שעמד עתה, בסתיו 1947, על 100,000 חייל בקירוב. הדיביזיה המוטסת השישית- שלחייליה ניתן הכינוי "כלניות", על שם כומתותיהם האדומות- חולשת על אזור הצפון ומרכזה בחיפה; דיביזיית חיל רגלים אחת- על אזור הדרום שמרכזו בצריפין; דיביזיית חיל רגלים נוספת חולשת על אזור עזה, ומרכזה ברפיח; חטיבת חיל רגלים אחראית לאזור המזרחי ומרכזה בירושלים. לפקודתם טייסות של ר.א.פ. והצי הבריטי בים התיכון משתף עמם פעולה.

פעולתו בשנות המאבק

בשנים שחלפו היה עיקר משימתו של הצבא הבריטי בארץ לסייע לממשלה בביצוע מדיניותה, "לקיים החוק והסדר", הוזה אומר: לדכא מאבקי של הישוב היהודי. הוטל עליו לעקור ארגוני הפורשים ולפגוע בכושרה של ההגנה ע"י חיפושים, מעצרים והחרמות נשק; למנוע, בשיתוף עם חילות האוויר והים, כל העפלה יהודית נוספת; לשמור על עצורים מדיניים; להבטיח את מוסדות השלטון ואת המתקנים הכלכליים החיוניים, כגון בתי הזיקוק שבחיפה. בהתאם לכך היו עיקרי ריכוזיו של הצבא הבריטי בארץ בשפלת החוף, מערבה לקו הרכבת ראש הנקרה- רפיח, הוזה אומר: בסמוך למרכזי הישוב העברי. רק מיעוטם נמצא מחוץ לרצועה זו- באזור ירושלים, מרכז השלטון; לאורך צינור הנפט העיראקי, ועוד. אזורי הארץ הערביים- פנויים היו מכוחות בריטיים, והערבים- חופשיים היו, לפני החלטת העצרת ולאחריה, לעשות בהם כבתוך שלהם. כוחות בריטיים אלה- משימתם מה תהא לעתיד? על שאלה זו איש לא יכול היה להשיב בבירור. ידוע היה, שהדוחק הכלכלי בבריטניה הגדולה- מחייב אותה לצמצם צבאותיה, ולהגביל התחייבויותיה הצבאיות; היה זה מניע עיקרי בהחלטה על הפינוי, ועל מסירת בעיית א"י לידי האו"ם.

הפינוי: איום או תכנית

פינוי זה- האמנם יתבצע? וכיצד ומתי יתבצע? עמדות המפתח שבידי הבריטים, ובראשן מבצרי טיגרט הפזורים בכל רחבי הארץ ומחנות הצבא- למי ימסרו ע"י הבריטים העוזבים? היוסיפו הבריטים לקיים הסגר ימי על חופי הארץ- למנוע ההעפלה והבאת ציוד צבאי, אשר גורל הישוב עשוי להיות תלוי בו? היוסיפו הבריטים לפרק נשקם של מגינים? לכשתפרוצנה פעולות איבה- היסייעו הבריטים בידי הערבים, אם יעמדו מנגד? איש לא ציפה שיסייעו להגנת הישוב, או להקמתה של המדינה; ואשר ליתר השאלות- רק הבאות יגידו. ברור היה: ממשלת המנדט וכוחות הוד מלכותו- כל עוד ימצאו בארץ, השפעתם תהא מכרעת על הנעשה בה. היערכותם ותנועותיהם, מעשיהם או מחדלם יהוו נתון חשוב בתכניות הצדדים הלוחמים; ועשויים לקבוע- הניצחון למי והתבוסה למי, עד אשר תפחת השפעתם ותיעלם עם עזוב אחרון החיילים הבריטיים את תחומי הארץ.

באלחמנת העצמאות נענה לקריאה ושירת בצבא כנהג. במסעו האחרון עמד לנסוע בשיירה ליחייעם.

השיירות

בשליבים הראשונים של מלחמת העצמאות, עד פלישת צבאות ערב, התרכזה הלחימה על הדרכים הראשיות והדרכים שהובילו ליישובים יהודיים מבודדים. בקרבות אלה התפתחה שיטת השיירות. אלו הובילו מזון, ציוד, תחמושת, נשק, דלק ותגבורת של אנשים ליישובים מבודדים. השיירות היו פורצות מחסומים ונלחמות על דרכן. הערבים נהגו להזעיק אלפי כפריים לוחמים ("פזעה") כאשר קרבה שיירה מלווי השיירות באו בעיקר מיחידות פלמ"ח, אך היו גם מאנשי חי"ש. אלה זכו לכינויים שונים, כמו פלוגת הפורמנים, או פלוגת הקו. מאות ממלווי השיירות נפלו בקרבות. היו שיירות שהתפרסמו במיוחד במספר הנופלים או בחריפות הקרבות. לדוגמא- השיירה לגוש-עציון ב-11 בדצמבר 1947, שבה נפלו עשרה לוחמים; או שיירת בן-שמן ב-14 בדצמבר שבה נהרגו 14 מלווים, שיטת השיירות קרבה לקיצה בחודשים מרס-אפריל 1948, כאשר כמה מהן חוסלו עם רב אנשיהן. זו הייתה אחת הסיבות לעליית מספר האבדות של היישוב העברי במרס מ-2 ליום עד ה-10 ליום. השיירות הגדולות שנפגעו קשה:

שיירת נבי-דניאל (27 במרס 1948): שיירה לגוש-עציון, שלא הצליחה לפרוץ לעצמה דרך חזרה לירושלים. 8 מאנשיה נהרגו ו-30 נפצעו. האנשים התבצרו בנבי-דניאל. שוחררו בהתערבות בריטית אחרי שהסגירו את נישקם וכלי-רכבם המשוריינים. על חלקו בקרב זכה זרובבל הורוביץ באות גיבור ישראל.

שיירת יחייעם (28 במרס): בשיירה זו נפלו רב האנשים והמפקד-47 איש.

שיירת חולדה (30 במרס): השיירה האחרונה לפני מבצע "נחשון" בדרך לירושלים. נהרגו 17 איש.

שיירת "הדסה" (13 באפריל): הובילה את עובדי בית-החולים "הדסה" והאוניברסיטה בהר-הצופים. 76 רופאים, אחיות, מורים ואנשי-מדע נהרגו בשיירה זו, שעלתה על מחסום בשכונת שייח-ג'אראח ולחמה על חייה במשך שבע שעות, בלי שהצליחו לשגר אליה עזרה, בגלל התערבות בריטית.

מתוך: "לקסיקון לבטחון ישראל", איתן הבר וזאב שיף, הוצ' זמורה ביתן, 1976.

לפי פקודה 407 מאמצע הדרך לרחובות ושם בהפצה אווירית מצרית ונלקח לבית חולים.

הנדון: דו"ח הפצת ראשל"צ

בשעה 11.15 ביום 3.6.48 הרעישו 2 אווירונים דו מנועיים וספיטפיר אחד את המושבה ראשל"צ.
מתוצאות ההרעשה:

1. ברחוב רוטשילד ליד קפה גולדשטיין נפל צרור של 3 פצצות תבערה ופצצת ח.ג.ם של 50 ק"ג, נהרגו למעלה מ-20 איש שנמצאו אותה שעה ברחוב ובתוך בית קפה, 10 מטר מהמקום נמצא מקלט ובו לא נפגע איש.
2. צרור שני שכלל 3 פצצות תבערה ואחת ח.ג.ם נפלה בחצר בפינת רחוב רוטשילד-מוהליבר. פצצה אחת התפוצצה והנותרות לא התפוצצו. כנראה בגלל פגיעתם בעצי אקליפטוס שהטו את כיוון נפילתן. מפצצת התבערה נגרם נזק באחד הבתים. לא היו אבדות בנפש.
3. ברח' עין הקורא נפלו שני צרורות של פצצות שפגעו פגיעות ישירות בבתים וגרמו להרוס בתים. פצצה אחת פגעה בכניסה למקלט וכל האנשים (6 במספר) שנמצאו שם נהרגו. אלה שהיו במקלט לא נפגעו.
4. פצצה אחת התפוצצה ברחוב השוק בשטח פתוח ולא גרמה כל נזק.
5. ברח' דרום נפלה פצצה בחצר וגרמה נזק לבית, איש אחד נפגע מפצצה אחרת בשעה שהלך ברחוב.
6. בכביש הראשי נפלו שלוש פצצות שגרמו נזק לכביש, לחוטי החשמל והטלפון ולבניינים סמוכים.

מסקנות יפיע:

הפצצת המושבה רחובות הסמוכה שקדמה בכמה ימים לא למדה לקח בראשל"צ, ולאחר האזעקה האנשים המשיכו בתנועה ברכב וברגל ברחובות המושבה.

לאנשי הצבא והפלמ"ח חייבות להינתן הוראות מדוייקות וחמורות בעניין התנהגות בשעת הפצצות מהאוויר.

בתי החמר והאבנים הישנים אינם יכולים לשמש כמקלטים גם במרתפים, היות והוכח כי הם מתפוררים בעת התפוצצות.

השמשות שאינן מודבקות מתפוצצות מיד, דבר שגורם לפצועים רבים ולכיסוי הכביש והמדרכה המפריעים לתנועה ולהגשת עזרה.

חייבת להיות יחידת מהנדסים יחד עם עובדי ההצלה כדי לבדוק את המקומות הנפגעים שלא יהיו לסכנה למצילים, דבר שהורגש בחסרונו בראשל"צ בבית שעמד להתמוטט.

יוסף פרחי
יוסף פרחי

בן ז'נט ויצחק

נולד 1909

נפיל 8.6.1948

א בסיון, תשח

נולד ב- 1909 בבוקרשט, בירת רומניה. למד שם בביה"ס של העדה הספרדית ואח"כ עבד כנהג. ב- 1939 עלה ארצה, התנסה בעבודות שונות ולבסוף עסק שוב בנהיגה. במלחמת העולם השנייה, שירת בצבא הבריטי במדבר המערבי ובאיטליה. מששחרר, חזר ארצה, נשא אישה והסתדר מחדש בחיים. במלחמת השחרור, נענה לקריאה ושירת כנהג. במסעו האחרון עמד לקחת חלק בשיירה ליחייעם, אך לפי פקודה חזר לרחובות ובדרך נפגע מהפצצה אווירית מצרית ונלקח לבית החולים. ביום א' בסיון תש"ח, 8 ביוני 1948, נפטר מפצעיו והובא לקבורה בבית העלמין שבנחלת יצחק.

ת.נ.צ.ב.ה.

מתוך ספר "זכור":

בן יצחק וג'נט. נולד ב- 1909 בבוקרשט, בירת רומניה. למד שם בבית הספר של העדה הספרדית, ואחר כך עבד כנהג. ב- 1939 עלה ארצה, התנסה בעבודות שונות ולבסוף הסתדר במקצוע הנהגות. במלחמת העולם השנייה שירת בצבא הבריטי במדבר המערבי ובאיטליה. מששחרר וחזר ארצה נשא אישה והסתדר מחדש בחיים האזרחיים. במלחמת השחרור נענה לקריאה ושירת כנהג. במסעו האחרון עמד לנסוע בשיירה ליחייעם, אך לפי פקודה חזרו מאמצע הדרך לרחובות ושם נפגע בהפצצה אווירית מצרית ונלקח לבית החולים. ב- 8.6.1948 מת מפצעיו ונקבר בנחלת יצחק.

ת.נ.צ.ב.ה.